

INFO CUP

El 10N vota CUP, serem INGOVERNABLES

La CUP ha decidit presentar-se a les eleccions espanyoles al Principat de Catalunya el pròxim 10-N per primera vegada, la qual cosa implica un canvi d'estratègia històric en l'esquerra independentista. Trenquem la tradició abstencionista que ha caracteritzat històricament aquest espai polític. Aquesta decisió és el resultat d'un debat afrontat pel conjunt de la militància per donar resposta a un context d'excepcionalitat democràtica marcat per la repressió i la criminalització de l'independentisme i per la reiterada vulneració de drets civils i socials per part de l'estat espanyol.

En cap cas, la candidatura té l'objectiu de normalitzar l'activitat política institucional a l'Estat espanyol, sinó que es presentarà a les eleccions del 10N per impugnar des de l'arrel la consolidació del règim del 78 i impedir qualsevol governabilitat a l'Estat, fins que no es reconegui el dret a l'autodeterminació.

En un context on algunes forces independentistes es veuen disposades a garantir la governabilitat a l'Estat espanyol, calen respostes polítiques valentes per la defensa dels drets fonamentals, per l'amnistia de totes les persones represaliades i en defensa de l'exercici del dret a l'autodeterminació.

La CUP-Per la Ruptura us emplaça a seguir el programa polític que trobareu a la web, que parteix dels tres eixos principals d'**autodeterminació**, **amnistia** i **conquesta de drets**. La llista de la CUP per Barcelona serà encapçalada per la exdiputada Mireia Vehí, seguida per Albert Botran i Eulàlia Reguant. El número vint-i-cinc de la llista és el nostre exalcalde, Ernest Clotet.

Ens presentem per extendre la rebel·lia!

LA RESPOSTA a la sentència i la repressió generalitzada

Davant les sentències del Tribunal Suprem entenem que és imprescindible la defensa i l'exigència d'una amnistia total, i que això només serà possible a través d'un procés de lluita popular, una mobilització massiva sostinguda, i a través d'una ruptura amb l'actual règim polític. Les sentències formen part d'una operació d'Estat que va molt més enllà de tota la repressió contra l'1 d'Octubre i el moviment independentista. Cal lluitar contra tota l'onada regressiva del règim en contra de qui exerceix la llibertat d'expressió, qui lluita pels drets socials i laborals, al conjunt dels Països Catalans, i la resta de l'Estat.

Així doncs, **des de la CUP defensem una amnistia total que anul·li totes les causes judicials impulsades contra persones que hagin estat processades, jutjades, detingudes o empresonades.** L'amnistia i l'autodeterminació són dues expressions d'una mateixa cosa, la ruptura.

És una obvietat que ens trobem davant d'uns judicis polítics a on el govern espanyol està fent ús dels òrgans judicials per modificar el taulell de joc a Catalunya i intentar debilitar el moviment independentista. Són judicis contra el cicle de mobilitzacions i contra tot el moviment independentista amb l'objectiu de clausurar per dalt els objectius legítims del moviment. Ja que una democràcia digna del seu nom hagués permès l'exercici del dret a l'autodeterminació.

La violència que estem veient aquests dies té uns orígens i uns responsables molt clars: els Governos espanyol i de la Generalitat, i els cossos policials. Rebutgem, doncs, tota la violència desplegada contra la població que està protestant en exercici de tots els seus drets. Perquè repressió i la violència, qui la pateix, és el poble, és la gent treballadora, la gent senzilla. Especialment, la gent que vol exercir els seus drets i que per fer-ho pot perdre un ull o entrar a presó, sense comptar els centenars de ferits.

Així doncs, **el diàleg sense autodeterminació, sense amnistia total, sense drets civils, socials i polítics, no representa cap solució a res.** Totes aquelles que es manifesten aquests dies, i totes les que es

manifestaran de forma massiva en els propers dies, no es tiraran enrere davant de res, per més violència policial, i per més exèrcit que despleguin.

Perquè no oblidem que hi ha una generació que no ha vist res més a banda de bloqueig, negació de drets, amenaces i repressió penal i violenta com a resposta a un clam democràtic. Tota aquesta gent que es mou i es mourà demanen una cosa molt senzilla que no és ni tan sols la independència i que és molt més important: poder decidir en llibertat el seu futur, i poder-ho fer sense por, sense represàlies, en plena llibertat i democràcia. Sigui quin sigui aquest futur, el volen decidir entre totes, sense exclusions.

Per fer-ho cal superar la repressió de l'Estat, i cal superar també un govern autònom que no només s'ha mostrat impotent, sinó que malgrat els seus posicionaments retòrics, s'ha alineat amb la repressió de l'Estat: les peticions de presó a manifestants detinguts, el tancament de files amb els desplegaments policials del govern, i el discurs de voler «aïllar una minoria violenta» inexistent, quan és una majoria de manifestants que es protegeixen davant la violència policial, marca un punt de no retorn en la relació del Govern amb el moviment per l'autodeterminació.

Per a superar la repressió, cal fer-ho des dels diferents fronts, i com sempre hem dit, la millor resposta és la desobediència civil pacífica. Aquesta cal doncs aplicar-la a tots els fronts, també l'institucional. És per això que reiterem que davant dels requeriments per part de la "justícia" espanyola de treure els símbols de les façanes dels edificis municipals, cal desobeir, com hem fet quan de nosaltres ha depès. Hem de fer tot el que estigui a les nostres mans. No ens han de fer por les conseqüències si pensem que molta gent està a la presó, a l'exili, o ferides molt greus. Cal ser generoses i pensar en el col·lectiu i no en la individualitat.

Ara ens calen accions que permetin una resposta institucional a l'alçada de les mobilitzacions d'aquests dies. **Seguirem treballant per fer de la mobilització i la desobediència civil l'eina que ens permeti avançar i superar el conflicte democràtic que vivim,** conjuntament amb l'implicació dels càrrecs electes i l'enfortiment de l'organització popular.

EL PACTE de govern

Els acords de govern són molt amplis però volem destacar-ne tres aspectes:

- **La redacció d'un PAM** (pla d'acord municipal) que ens ha de servir per controlar i fer el seguiment de la feina feta per totes i cadascuna de les regidories i que serà d'accés públic i consultable per tothom.
- Les polítiques generals iniciades la darrera legislatura **no es tiraran enrere**.
- L'aposta per un funcionament intern obert i amb **comissions d'àrea** integrades per membres de les dues candidatures.

Pel què fa a les regidories que assumeixen les regidors/es cupaires són: Urbanisme i Medi Ambient (Pere Bitriu); Habitatge, Patrimoni i Formació (Àngel Camacho); Joventut, Participació i la co-regidoria de feminismes i igualtat (Mariona Altimira).

Estem en procés d'aprenentatge continu i adaptant-nos al dia a dia de l'Ajuntament; intentant que la feina de gestió no eclipsi la de fer política, que per això hi som.

El passat mes de maig hi va haver uns nous comicis electorals. Com a CUP ens hi vam presentar amb el lema "Arrelem el canvi", un lema que volia posar de manifest la feina feta els darrers 4 anys. La valoració dels resultat és positiva, hem incrementat en 102 vots la confiança rebuda i l'equip de govern dels últims quatre anys (ERC + CUP) també ha augmentat en vots i regidors/es.

Bona part de la nostra militància va prioritzar un acord amb Esquerra per tal de donar continuïtat a aquest treball, tot i que el desequilibri en l'increment del nombre de regidors/es entre les dues candidatures (la CUP ha mantingut els 3 i ERC ha passat de 4 a 6) ens va fer plantejar diverses vegades si realment calia el pacte o era millor restar a l'oposició. Les negociacions no van ser fàcils i l'increment en les retribucions dels càrrecs electes va ser el principal obstacle per tancar-les. Finalment, i no sense contradiccions i renúncies, vam ultimar el pacte de govern amb Esquerra.

samarretes **ANTIFEIXISTES**

Davant de l'augment del feixisme a les institucions i al carrer, cal seguir proclamant que el seu discurs de l'odi, de la violència i de la xenofòbia, no és benvingut als nostres carrers i places, als nostres barris i viles.

És per això, que des de la Cup Artés veiem necessari fer samarretes anti-feixistes i fer públic que davant de la seva proposta de la por, ens trobaran de cara, sense amagar-nos, unides i solidàries. Per això proposem el lema de VALL DE LA GAVARRESA ANTIFEIXISTA.

La primera comanda ha estat un èxit, hem venut més de 250 samarretes.

Moltes d'aquestes han anat a parar a altres pobles aconseguint la intenció d'aglutinar el màxim de gent possible. Les que encara no la tingueu, estigueu atentes a la xarxes social per la següent comanda.

Gràcies per tant, ha estat un plaer. **SEGUIM I SEQUIREM**

I ara què faràs?

Com és que no et tornes a presentar?

Et trobarem a faltar.

Ara que començaves a saber de que anava...

Quan s'acaba una legislatura acostumen a sonar algunes d'aquestes frases. Jo les he sentit, a mi me les han dit. La majoria les he entès com a molt sinceres, i en general molt positives. Les agraeixo de veritat. Per sort, **feia vuit anys que sabia que el meu pas per l'Ajuntament era una cosa temporal**, que tenia data de finalització i que, per tant, em podia desgastar al màxim i deixar aparacades, durant un temps, algunes de les activitats que m'encanten de fer.

I així ho he fet. Durant els darrers 8 anys he suat, treballat, gaudit, però també patit aquesta representació municipal. Com en tot, hi ha hagut moments més bons que altres. Els bons els tinc ben presents a la memòria, els dolents, els he arxivat, tot intentant aprofitar per aprendre'n una mica més. Personalment **considero que el meu pas per l'Ajuntament d'Artés ha estat una molt bona etapa de la meua vida**. Ara, un cop tancada, ja puc tornar a implicar-me, i així ho he fet, en algunes de les entitats o activitats que havia aparcat temporalment. Segueixo treballant dins la CUP com qualsevol altre membre de l'assemblea, amb el bagatge que he acumulat durant el meu pas pel consistori.

Us preguntareu quins son els indicadors que em porten a qualificar aquesta etapa de bona. Segons el meu parer, a nivell municipal només podem dir que una etapa és bona o dolenta, si allò en el que hem estat treballant de valent compleix dos elements clau:

• Que perduri en el temps.

Crec que això és imprescindible pel pas de qualsevol persona per l'ajuntament. No es tracta de fer les coses per les qualitats que una persona pugui tenir, per la seva formació, etc. Es tracta de generar dinàmiques de treball que millorin la participació, la implicació de gent diversa, de millora de les condicions dels treballadors/es municipals, etc.; en definitiva, crear dinàmiques que arrelin.

• Que formi part d'un projecte col·lectiu.

Les propostes desenvolupades amb grup, treballades amb diferents persones, i per tant millorades, sempre guanyen. I si hi ha diferents persones que s'ho creuen, sempre és més fàcil que perduri en el temps, perquè moltes propostes, no són de ràpida execució. Il·lusionem-nos i seguim construint, dia a dia, des del carrer, des de la institució o des d'on sigui un municipi unit, alegre i combatiu.

Tinc la sensació que durant aquests 8 anys hem generat projectes col·lectius i que perduraran en el temps.

Projectes que hem creat amb gent molt diversa, de partits polítics també diversos, empesos amb la motivació i la il·lusió col·lectiva de fer millorar aspectes concrets del municipi, i de la gent que hi vivim. Hem treballat amb associacions de veïns, amb empresaris del polígon, amb comerciants, amb pagesos, amb centres educatius, amb gent amb inquietuds varies com els animalistes,

el banc d'aliments, col·lectius de gent gran i de gent jove, amb gent que sobretot viu i sent el poble.

I per acabar una reflexió final: **cal que ens traiem del cap la frase de que "sempre som els mateixos"**. Aquesta afirmació no és certa. Al poble hi ha moltíssima gent que treballa des d'una entitat o altra, o des de diferents col·lectius, de manera desinteressada. Artés és ple de gent que participa de la vida del poble. Que cadascú tingui els seus cercles relativament tancats, no vol dir que no hi hagi gent en altres cercles.

Il·lusionem-nos i seguim construint, dia a dia, des del carrer, des de la institució o des d'on sigui un municipi unit, alegre i combatiu.

ERNEST CLOTET I BERENGUER

ex-alcalde d'Artés

EL PACTE des d'un altre punt de vista

Després dels resultats inesperats de les darreres eleccions municipals del 26 de maig del 2019, **celebro que hi hagi hagut una entesa entre Esquerra i la CUP a la nostra vila per a governar-la plegades.** Ho celebro perquè penso que el més important era assegurar que totes les línies de govern, projectes i accions realitzades, projectades, iniciades o realitzades tindrien continuïtat. Tot i estar content per l'entesa, el resultat del pacte no ha estat suficient per a que jo continués al govern en una nova legislatura amb l'empenta, l'energia i la motivació que penso que hauria d'haver tingut. M'agradaria explicar el perquè d'aquesta decisió tan dolorosa que he pres.

Després de les eleccions, van començar, com és habitual, les converses entre els diferents partits per a veure possibles enteses, inèrcies comparatives, punts en comú o desacords (sobretot quan cap formació té la majoria

absoluta). Un cop iniciades aquestes trobades, vam anar rebent propostes sobre com repartir les diferents àrees de govern, de com ens podríem organitzar i de quines retribucions podríem rebre els càrrec electes. Inicialment semblava que la entesa seria possible pel que fa a l'organització interna i a les regidories, però després de rebre la proposta retributiva inicial van aparèixer els primers desacords. ERC ens va presentar una proposta d'un augment de les retribucions dels càrrecs electes del consistori que augmentava un 140%, és a dir, que volien dedicar més del doble de diners en sous en relació a la legislatura anterior. La proposta incloïa 3 dedicacions complertes (quan a la legislatura anterior no hi havia cap), entre d'altres conceptes. Davant d'aquesta proposta, molta gent de l'assemblea de la CUP, d'entre els quals jo m'incloc, vam creure que no hi havia opcions de negociació, que aquestes diferències eren insalvables, no només per l'augment desmesurat en sí, sinó també per l'argumentari que ens van presentar per defensar-lo. Entre d'altres coses, ERC parlava de sous dignes que no devaluïn la política, com si un sou de 2.000€ bruts al mes no ho fos (ho és un de 2500€ anuals?).

També es basava, segons Esquerra, en no propiciar que la política la puguin fer a la llarga "només funcionaris, gent rica i pensionistes". LA CUP no creu en la dedicació a la política institucional a llarg termini, tenim un compromís claríssim amb una limitació de mandats. Per tant pensem que **el que cal fer és dificultar que es pugui fer carrera política a llarg termini i fomentar la regeneració política**, per una bona salut democràtica. D'aquí que no poguem acceptar l'argument que si no es cobra "bé" la política només la faran les riques.

Segons ERC, amb els sous que proposava la CUP, es perdria gent vàlida que no entraria a la política per no perdre poder adquisitiu. Sabem del cert que hi ha gent vàlida que ha estat i està disposada a perdre poder adquisitiu (almenys dins de la CUP), si cal, per poder fer política temporalment, gent que el que prioritza és el treball pel bé col·lectiu abans del benestar individual.

Un altre argument que va utilitzar ERC, va ser que ara hi haurien més regidores al govern, per això calia dedicar-hi més diners. Un altre argument per a mi erroni, si que és cert que hi haurien més regidores, però la feina és la mateixa, per tant **el que calia fer era repartir les dedicacions i no augmentar retribucions.**

Vist les diferents propostes d'ERC, on des del meu punt de vista el que prioritzaven i on focalitzaven eren en les millores en les retribucions, s'han produït discrepàncies en la manera d'entendre la política i han fet que hem distancii de la proposta política d'Esquerra, i per tant, que no pugui compartir amb elles un nou govern.

Lamentant aquest fet, només em queda desitjar que la persona que m'ha substituït, l'Àngel Camacho, tingui l'empenta que a mi em faltava. Que sigui valent a l'hora de defensar les polítiques de millora i igualtat social que des de la CUP proposem. Que posi davant sempre el benefici del poble. Que no defalleixi davant de negociacions frustrades o de la burocràcia i que fugi de xocs d'egos.

ISRAEL FALCÓ MARTÍNEZ

ex-regidor de l'Ajuntament d'Artés

LA FESTA MAJOR, de tothom?

Del 30 d'agost al 3 de setembre vam poder viure una nova edició de la Festa Major d'Artés. Tot i ser uns dies agradables per compartir i gaudir amb la resta de veïnat del poble, des de la CUP en fem una valoració crítica; una Festa Major sense participació i capacitat de decisió per part dels veïns i veïnes.

Considerem necessària l'existència d'una comissió de Festa Major, una comissió oberta a tothom que tingui ganes de posar-hi el seu gra de sorra i que no estigui monopolitzada per la regidoria de cultura. Pensem que és una oportunitat per obrir les portes a una organització participada i horitzontal, fent que la participació sigui eina de decisió real, tal i com apuntava el pacte de govern signat per les dues formacions (CUP i ERC Artés).

Deixant de banda l'òptica participativa, pensem que s'ha centralitzat bona part dels actes en un mateix espai: La zona del "Happy food trucks". Considerem que la Festa Major hauria de diversificar-se pel què fa als espais, i promocionar aquelles zones del poble amb un interès històric rellevant.

Per altra banda anar de la mà del "Happy Food Trucks" no ens permet tenir un control efectiu dels productes i les dinàmiques que volem promocionar. Un espai que fomenta el consumisme basat en empreses multinacionals responsables de la vulneració de drets laborals, frau fiscal o l'abús a les nostres pageses, com Estrella Damm, Coca-Cola o Parxet. Pensem que l'objectiu hauria de ser promocionar el consum de proximitat, responsable i ecològic i els actes de Festa Major n'han de ser un puntal i un exemple.

Tenim gairebé un any per endavant per generar espais de debat i decisió que contribueixin al gaudi d'una festa major fruit de la participació de tothom. Arremanguem-nos!

Visca la Festa Major, i que visquin les festes populars!

COMPTES CLARS. Legislatura 2015-19

INGRESSOS

Aportacions Regidores	2838 €
Grups municipals	2697 €
Quota simpatitzants	1518 €
Beneficis Sant Jordis	1370 €
Col·laboració FMA Manresa	800 €
Donacions durant campanya	1600 €
Retorn préstec CUP Monistrol de Calders	500 €
Ingressos samarretes	1645 €
TOTAL	12968 €

DESPESES

Campanya 2019	3239 €
Infocups	1808 €
Ajuda campanya contra el Circuit Calders	300 €
Samarretes 1 d'Octubre	625 €
Samarretes Gavarresa Antifeixista	995 €
Aportació Alerta Solidària	500 €
Varis (Actes, transports, xerrades..)	554 €
TOTAL	8021 €

Aturem la **LLEI ARAGONÈS**

El passat 27 de Juliol la CUP Artés sortia al carrer per mostrar la nostra oposició a la Llei Aragonès. Així doncs, aprofitant una visita al poble d'en Pere Aragonés, vam penjar algunes pancartes a diferents punts del poble per a donar-li la benvinguda i que tingués clar que amb els serveis públics no s'hi juga.

Per explicar perquè ens rebelem contra aquesta llei, aclarim com obre la porta a privatitzacions en una sèrie de punts:

Com ho preten fer?

Aquesta llei regula explícitament com s'han d'externalitzar molts dels serveis públics per via de concessió administrativa. Estableix nous objectes d'externalització i regula com han de ser aquestes externalitzacions. Per evitar la privatització aquesta llei hauria d'anar acompanyada d'una altra llei que blindi els serveis públics, que no existeix, i per tant es deixa la porta oberta a fer negoci a costa dels serveis.

Quins serveis s'obren a la privatització?

La llei regula explícitament l'externalització sanitària de serveis ginecològics i obstètrics, pediàtrics, serveis de planificació familiar, hospitalaris de cirurgia, entre altres; l'externalització respecte a l'educació com l'ensenyament preescolar i l'educació especial, el servei de menjadors escolars; l'externalització de serveis de cura de les persones, com la geriatria; entre d'altres (150 serveis es veuran afectats).

Millora la qualitat dels serveis?

No, rotundament no. Servirà per empitjorar-los. Les empreses hauran de competir entre elles per guanyar l'adjudicació del servei, contemplant un marge per al benefici.

La competitivitat està lligada a la rebaixa de la qualitat dels serveis ja que per ser competitiu es busca abaratir costos i aquest benefici el fan a

costa d'unes pitjors condicions laborals per a les treballadores, baixant la qualitat del material i/o productes, reduint les hores de la prestació dels serveis, etc. La llei obeeix a la lògica de mercat i aquesta lògica ha de quedar fora de un serveis públics dignes i de qualitat.

Aquesta llei és una obligació de la normativa europea?

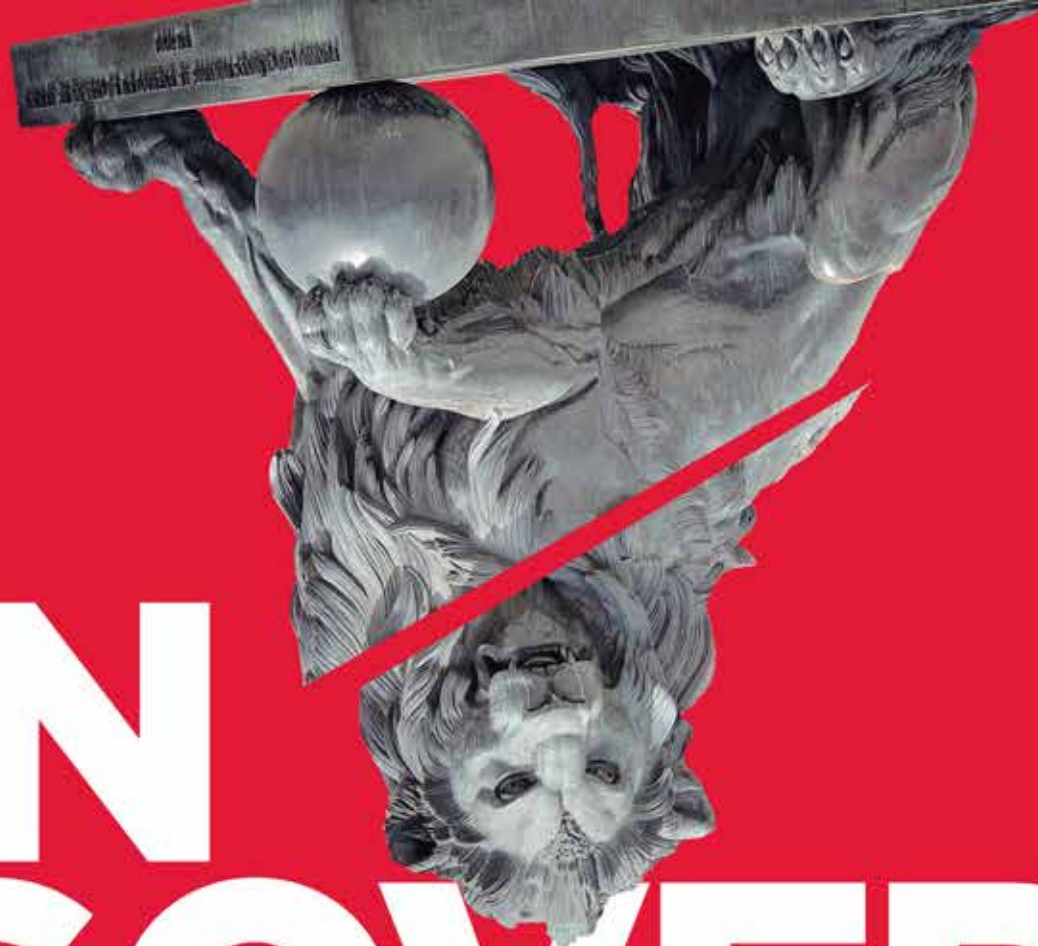
No, la implementació de la normativa europea és una excusa per seguir privatitzant serveis públics. Cap directiva europea obliga a externalitzar via contractació pública els serveis a les persones. La Generalitat de Catalunya ha decidit sense cap obligació regular la licitació d'una cosa que ni l'Estat espanyol ni Europa obliguen a licitar. De fet altres països de la UE específicament en les seves normatives blinden els serveis per a que només puguin ser gestionats públicament.

Ara ens toca organitzar-nos i resistir contra la privatització de més de 150 paquets de serveis bàsics de la mà de la Llei Aragonès.

Amb dignitat i intel·ligència col·lectiva, cal preservar i lluitar per què aquesta llei no converteixi els serveis públics en una caixa hermètica mercantilitzada de drets bàsics.

**Pere Aragonés es diputat d'ERC i actual Vicepresident i conseller d'Economia i Hisenda a la Generalitat. Conegut també com l'impulsor d'un avantprojecte de llei que busca apuntalar l'externalització i per tant privatització de la gestió de serveis de titularitat pública. És per aquesta raó que la llei ha sigut anomenada Llei Aragonés.*

10N

IN GOVERNABLES

AMNISTIA AUTODETERMINACIÓ DRETS

PER LA RUPTURA

#ingovernables

10n.cup.cat